

Վահան Տերյան

Իրիկնաժամ

Շուտով կըլռեն աղմուկը դաժան,
Ու սիրտըս կզգա քայլերդ փափուկ.
Դու նորից կիջնես, նուրբ իրիկնաժամ,
Քո խաղաղ մութով զգվող-խուսափուկ:
Տխուր թևերըդ անձայն կըփռես,
Կըգրկես հողը կանացի նագով,
Երկնքում անուրջ աստղեր կըվառես,
Կըլցնես հոգիս անուշ երագով:
Ցուրտ ցերեկներից հավիտյան դժգոհ՝
Սիրտս կարոտ է քո զգվանքներին.
Դու ինձ չես խաբում, քնքուշ երեկո,
Անուշ երեկո, մեղմ ու մտերիմ...
Կընստեն անվերջ, կընստեն մենակ,
Դու կըփարվես ինձ թևերով ճկուն,
Քնքուշ կըզգվես հույս ու հիշատակ,
Կըպարզես մեղմիկ ցուրբը իմ հոգուն:

1906-1907